

וַתֹּאמֶר אֲשֶׁר לְהַשִּׁיב

בְּשֹׁשֶׁן וְצָוּמוֹ עַלִי וְאַלִּי

הארבנוג גאל-השווינן שלשם ימי' לילך ויום גוד-אי ונארתי אצום כן ובלו'

אבוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי:

וְעַל קֶרֶב נָכַת מִזְבֵּחַ. כֹּל נָקְשׁוֹת לְסֶם מִזְבֵּחַ
בֵּין נָקְשׁוֹת בֵּין צְבָאָר מִזְבֵּחַ כְּתַב צְבָאָר סָלָק לְמִזְבֵּחַ קָדוֹשׁ
לְפָנֵי שְׂעִיר בָּרָא וְלִפְנֵי נְקִירָה דָמִיקָה
בְּרִיבָה וְבְרִיבָה:

6 (6)

ומה שנחגו להתענו' ערבי הפורי', לא לשם זכר תענית אסתר שהרי אין
אנו עושים נ' ימים לילה ויום, ועוד כי אותו בפסח היו, שנ' ויבבור מרדכי
ויעש ככל אשר צotta עלייו אסתר, מלמד שעבר יום ראשון שלפסח
בתענין' כדמות קרא, והמן נטלה ב'יו בניסן, זכר לדבר וישבות המן
מחירת, אלא על שם ניק halo היהודי אשר בשושן בשלשה עשר בו, ואما'
מור זמן קהלה לכל הוא, וכן פ' בירוש' ומצפרא כנופיא ונקהלו
להתענות, וכן פר' ח' ז' ל. אב' ג'.

ב' (ב) מתחנן כי' ג' כל'ר
כ' נמי מודכו ווסתר נתקה לנו' ניז' ג' כל'ר נטלם ומתחנן עט'
נספס ומי' גוזין לבך רהמות וחתונות טיטודס' ד' לאטקם מהויביסט
ומליאו' כהארו' ניז' מלחתה סאנו' מהענין אבן קומי' רז' זטראט'ה
ניז' סאלטום עם טולק' קס' מהחנה ות'ו' כ' בורו' נס' כ' ימי' מודכו^ג
ץ' צ' מתחנעם כהארו' יוס' (ט) ולכן נאש' כל' יסרגל' נח' ה' ח' הענין ניז' ג'
כל'דר ניגריך' חניון האתר לדי' נז' כה' סאצ' ד' דוחה' וטומע' כל' לח'ך.
ב' מתחן' כל'דר ותענ'ג' ויסוכ' ה' ד' כל' נאש' כ' מוש' פס' ב' כ' מ' כ' מ' כ' מ' כ' מ'

۲۰۷

75061-1963, P7108 (1)

ונקאת ב"י"א ב"י"ג ב"יד ב"טז לא פחוח
ולא יותר. טרין המוקפן והומה מיטות
יזהען בן ען קורין ב"טז כפירים ועיירות
ונחלות קורין ב"יד א"ל שהכפרים מקירין
לויום הבנינה ניצד חל להוות י"ד בשני
כפרים ועיירות גדרות קורין בו ביום ומוקפות
חומה לפחות תל לזרות בשלישי א' ברכיע
כפרים מקירין לויום הבנינה ועיירות
קורין בו ביום ומוקפות חומה קורין לפחות
לזרות בשבת כפרים ועיירות גדרות טקיין
וקרין ליום הבנינה ומוקפות חומה למד
חל להוות אוד השעה כפרים מקירין ליום
ובנינה ועיירות גדרות קורין בו ביום ומוקפת
חומה למד : גמ' מגילה נקראה ב"י"א מניל
*מניל כרביעין לסתור לקמן *הכפרים הקלו
על הכפרים להוות מקידין לויום הבנינה
כדי שישפוך מים ומון לאזורי שבקרים
אנן הבי אקרמין מבני כלווא אשנה ג' נהג
תקינו ראי פ"ד אנשי נהג י"ד וטז רגן
אות רבנן ועקי' התקרא הרקינו אנשי נהג
זה והthan * אין ב"יד יכול לבטול דברי ב"ז
חבירו א"ב גהיל מנגנו בהבנה ובמנין אלא
פשיטה גולחו אנש נהג הקטע היכא
רמייא * אמר רב שמן בר באבא א"ר יודען
* אמר קרי לא' קליים את ימי הפורים תאהה
בונגדהן ומיניהם דרבנה תקע לחם וא' מבעיא
לה לנפיה א"ב למא קרא ומון מא' ומיניהם
ומיניהם מובא ואבוי סיבע לה * זטנו של זה
לא במנין של זה א"ב למא קרא ומון מא'
ומיניהם שמעת מניהללו אמא ומיניהם מובא
זמניהם ומייא רומנס מה ומנם תרי א'פ
זמניהם תרי ואמיא תריסר ותליסר * קראמוד
רב שמאלא בד יזקע י"ג ומון קהלה לכל היא
ולא ציך ללבוי הכא נמי י"ג ומון קהלה לכל
היא ולא ציך לרביי ואבא שיחסך ושיבער
* לא יונבר רבנן

(8)

ט' ה' ה'ג' (ii)

“כְּדֹאַפֵּר רָוחֶה צְבָאֹת
צְוָם וְצְבָעָנִי וְזָוָם כְּחַטְמִישׁ גְּזָוָם
סְלַמְכָעִי וְזָוָם תְּעַשְׂרִי חֲנִיתָה לְבָרָתָה
יְהִינָּה לְשָׁבָן וְשָׁבָתָה יְכֻנָּנִים
פּוֹכִים וְהַמְּאַמְתָּה וְהַשְׁלָוָם אָמָרָה:

ע"ב לא קשיא כאן בחנוכה ובפורים. ואילו קשיא
וכיוון דבחנוכה לא בטלת מגילות חנמי
היאך מתענין כי ג' שהוא לפני הפורים, איכא
למימר משום דהוא דבר קבלה ודרכי קבלה
כדברי תורה דמו והויל כשבותם וימים טובים
שהן עזמנן אסורין ולפניהם ולאחריהם מותרין:

ל' .. ולולו דמסתפיגען כויםו לומר
לוייב געד קוטייל הי' גדולא פקפקה בגנילע צעל סי הפלז'
סקיג כל שיטכ זו מדליך צויר מל ווס ניקנוו ולום כוונ
טלומו הסור מפמי סוכומ יוס פלפני יוס' ייד ומפלמי לאבדינען
סוכומ ליטווען נכספַּד. כוֹי מִגְוָלָדִים פָּלְפִּינִי יַדְיָה סְכוּןָם
בְּמַתְבִּינָה. וְנִכְּלָךְ דָּלְעֵגֶן דָּרְבִּינוּ וְלִיתְ וְלִתְגַּדְּרַ מְפַלְּתִי דְּבִי
בְּלִינְיָה חַמְקָתָס, כְּרִינוּ לְסַטְסָרָה סְכִי יְוָסָקְנָה נְכָלָה
צְמַנְיָה מְכִימָה נְגַם כְּוֹנְקָטָם לְגַס דָּוְקָה צְוָג צְדָדָה, מְפֻסָּה
לוֹי חַיְרַת יַדְיָה תְּקָנָה לְרוֹטָה עַל וּסְסִי כְּדָמְזָוָלָד צְסָמוֹןָה.
לְגַם בְּנְקָטָם גַּסְסָחָר גַּלְלָה שָׁבָב, גַּמְמִילָה לְלָלָה פְּפָלָל
אַלְפָמָות צִיגְנָרָמִין. נְגַלְיָה צְדָד פְּלָמָה שְׂנִינוּ מְגַנְמָה פְּנִינָה

ולג' גרוו מל וויט לפניכס וכיו' רטהייס נויס צויג, היל' מפֿאנַיָּה מגילת מעניה, ומכן כל כתות גמגלהה מהניאת

פרק חמישי

א יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם
 מפני הצרות שאירעו בohn כדי לעורר
 הלבבות ולפתחו דרכי התשובה והיה זה זכרון
 למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמשמעותו
 עתה עד שגום להם ונט אותן הצרות שכוכרו
 דברים אלו ונשוב להטיב שבשנאמר והתוודו את
 עונם ואין אבותיהם גוי : ב ואלו הן [א]
 יום שלישי בתשרי שבו נהרג גדייה בן אחיקם
 ונכבה גחלת ישראל בתבנת שבו סמך מלך בבל
 גלthon. ועשורי בתבנת שבו סמך מלך בבל
 נבו כדאנצ'ר הרושע על ירושלים והוביאה במצוור
 ובמצוק : ושבעה עשר בתממו וחמשה דברים
 אירעו בו. נשתבררו הלוחות. ובטל התמיד מבית
 ראשון והובקעה ירושלם בחורבן שני. ושרף

אשפטומוס הרשע את התורה. והעמיד צלם בחילל : ג' ותשעה באב וחמשה דברים אירעו בו. נוגן ישראל במדבר שלא יוכנו הארץ. [ג] וחרב הבית בראשונה ובשניה. ונולדה עיר גודלה וביתר שמה היה בה אלף ורבבות מישאל היה להם מלך גדול דידמו כל שראל וגדיי החכמים שהוא מלך המשת. תפל בעד גיים ונרגנו כלם והיתה רורה גודלה כמו חורבן המקדש. וגו' ביום המוקן לפערונות חרש מרדנסופוטס הרשע מלכי אדום את ההיכל ואת סכיביו לקיים יzion שדה תחרש : ד' ואבעת ימי נסיבות האלו הרי הון מפושין בסבליה צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי. צום רביעי זה שבעה עשר בתמונה שהוא בחודש הרביעי. וצום החמישי זה תשעה באב שהוא בחודש החמישי. תום השביעי זה שלשה בתשרי שהוא בחודש השביעי. וצום העשירי זה עשרה בטבת שהוא בחודש העשירי : ה' ונגנו כל ישראל בזמנים אלו להתענות [ג] בשלשה עשר באדר זכר לתענית שהעתנו בימי המן שנאמר דברי הוצאות ועקבותם. ואם חל שלשה עשר באדר להיות בשבעת מקומות ומתענין בחמשי שהוא אחד עשרה. אבל אחד מאובעה ימי הוצאות של להיות בשבת דוחין אותו [ג] לאחר השבת. חל להיות ערב שבת. אבל הtoutן הוצאות האלו אין מתריען ולא מתפלין בהן תפלה נעלית. אבל קורין ונעכט מתענין בערב שבת. ובכל הוצאות האלו אין מתריען ולא מתפלין בהן תפלה נעלית.

प्र० न० ल० १० (१०)

... וואס היל גיאז בעקבות קאראטישון כהן, וזה זו [במאמר]
הנזכר לעיל מילוי נון עט לעומת לעומת לעומת לעומת לעומת לעומת
הנזכר לעיל מילוי נון עט לעומת לעומת לעומת לעומת לעומת לעומת
הנזכר לעיל מילוי נון עט לעומת לעומת לעומת לעומת לעומת לעומת
הנזכר לעיל מילוי נון עט לעומת לעומת לעומת לעומת לעומת לעומת

**וְאֵלֶּה הַבְּתָכִין בְּמִילָּה תְּעִנִית אֲסֹרִים
בְּלֹפֶטֶם בְּנֵי לְאֹזְרוֹת שְׁבָתוֹת וּמִסְ
מְבִים דָּם אֲסֹרִים לְפִתְחָה וְלְאֹזְרוֹת
תְּהַשְּׁרֵשׁ בְּנֵי צָדְקָה לְלָלָה . רְבָרָה
אֲזָן רְבָרָה תְּהַרְתָּה בְּכָל חַוָּס הַלְּוָרְדָּה
סְפִים וְדָבָרִים מְפֻרְסִים צְרִיכָה בָּהוּמָה :**

(12)

(כח) פָּנִים וְזַעֲמָנִים
הַלְוִי סָבֵס יָד וְטוֹן חֶסְכָּוִיס. נַהֲמָטָה וְנַמְּתָמִיתָה. כִּין לְגַנְגִי
טִירְיוֹתָה כִּין לְגַנְגִי כְּרָבִיס יוֹסָס צָלְפָנִיס וְזָסָס סְלִינְחָרִיסָה
גַּס כִּין. וְזה נְגַנְגָן לְחַחְנוּתָה צִים יָגָר טָהָר יוֹסָס
סְלִינְחָרִיסָה. לְפִיכְמַחְמַדָּר הַלְּחָדָר חַעַנִּיתָה צָלְלָעָרָה
חַגְבָּוֹנִיסָה. לְפִיכְמַחְמַדָּר הַלְּחָדָר חַעַנִּיתָה צָלְלָעָרָה
חַתְּמִינִיתָה סְלִינְחָרִיסָה חַגְבָּוֹנִיס חַגְבָּוֹנִיס וְכֵר לְמַעֲנִיתָה חַמְפָּתִיָּה
וְפִיכְמַחְמַדָּר שָׁרָכָוָה חַגְבָּוֹנִיס דָּרָהָה וְסַעַטָּעָה כָּל חַיִּים
בְּעֵת נְחַחְנָה כְּלָבָה וְיַעֲנָה חַלְוִי וְסַבָּגָה כָּל גַּגְגָן
כְּלָבָה טַפָּה נְחַחְנָה כְּבִישָׂה הַסְּבָתָה כָּל
יְמִינִים לְיִלָּה וְזַעֲמָנִים וְלְחַבְבָּה בְּיִמְינִים רְבָשָׂה חַלְוִי סְפָקִיקָה
אַגְּמָנוֹת יוֹסָס כְּרָבִיס כְּמַגְבָּה מְדֻרָּתָה חַלְוִי וְלְמַתָּה נְמַתָּה לְפִי
עַלְמָיו קְבָבָה מְנִימָה כְּדַלְקִיקָה חַלְבָּה יְמִינִים רְבָשָׂה :

(15)

השרוי בתענית. בין שהיה מתענה על צרכו או על חלומו. בין שהיה מתענה עם הזבוכו על צרתום. והרי זה לא יתנווה עידוניון בעצמו ולא יכול ראשו ולא יהיה שמה וטוב לב אלא דואג ואונן כענין שנאמר מה יתאונן אדם כי גבר על חטאין. ומותר לו ליטועם את התבשיל ואפללו בכדי רביעית והוא שלא בילע. אלא טעם [א]opolst. שכח ואכל משאלים תעניתו :

(18)

ואשר מל כן גולך מילוק כו"ה קטעים לספר ממל' בכתביות זמירות וסוד דינו, לכתבי הגדת' ספ"ה מה' קטעות כי"ג, כי כתבי כתובות, צין טביה מתמונת פל' לרתו וכח, צין טביה מתמונת טס כירgor על לרסת, כי זו נ' יוכוג מידוןן נטמו, ולם יקל לרטו, ולם יוכוג מטה וועג נ', הלם דוחג ווון קטעים זילט מל' מילוק לודס מו גדר על חטאו. כי מכוון קטעים כו"ה נך וו' טהסול זטיכיל' וטסיה, הלם טמל' מל' טוינט' כל' כיס' חלום דין וו' קטעים, וכיוונו זטמיין וו' קטעים כו"ה, שלם יוכוג מידוןן נטמו, ולם יקל לרטו, ולם יוכוג זטמו וועג נ', הלם דוחג ווון כה' זילט יוס' כתבענין.

מעתה נולך ותפניתה למחל ליוון שכוון לנו כהן גור
קהטניות שבס נס על כל גאות לנו כוונת, מלח
שכוון רק זכר להענין למחל שכתני צוינו כהן, שנחגיג
דבורי כבונאות וזעקה, ולכ"ז שוקד דיוו כהן, שיטס זכ
להסוב מזון תפנית גלוכילב וטמיה, מחותן וכל להענין
למחל שכתני צוינו כהן, ולכל לנו חל על ביטוס מלות דין
יוס תפנית, צוינו שנחגיג צו כל דין יוס תפנית, פלגי
ינכוג טווונין געומן, לנו ויקל לרשותו, לנו ויכס טמה וטומא
לא, הילג תלל כי כזביזים מותלים תפניתה למחל, ליוון
טמץ כויס לנו יוס תפנית כהן, הילג שכוון רק זכר
ואלה תפניתה למחל שכתני צוינו כהן, ולכ"ז חל סנו מה טהור
צו להילך וטמיה כטהנית.

ויש צב נפ"מ לדינה, נקיתם קרוי"ף כי"ל, סכלה חנויות
הע"פ תחולת וטומת כל כלול, מ"מ מחלוקת גמלונית
תפלת חננות, וכחננס כוח כמ"כ כי"ל, סכלה חנונית כו"
6) ומחלוקת כלול, תל"ג זכוכית טלו טליוסר לטלול וטומת
ציצ'חננות, זו מהגיל מכוס וזו מחלוקת כלול, וכחנ-
ונת חננות מחלוקת כלול, סיוט ליתר זיין כחננות
כי"ל, שחל על טיוזן כל יוס חנות דין יוס חניתה. ולפ"ז
כגון זה חננות חסחה, תל"ג חן זו חנות דין יוס חניתה לכל
7) דיני חננות, תל"ג שיק דעת כוח סקסור בטלול וטומת-
מ"מ חננות, מנוס זכר להנני לסתור שכתנו זימי כמ"מ,
ול"כ בלילה כחננות שלול וטומת כל כלול, הן מחלוקת
גמלונית חפלת חניתה, דברי הן על לו כחננות כל דין

לקרוא את המגילה בלילה ולשנותה ביום
שנאמר למן יומך כבוד ולא יdom ואסור
לקראות את המגילה בשבת . מי טעם אמר
• רבא הכל חיבין במקרא מגילה ואין הכל
7 בקיין במקרא מגילה גוירה שמא יטלוינו בידו
וילך אצל בקי ללימוד ויעברנו ארבע אמות
דרך רשות הרבים והיינו טעמא דשורף והיינו
טעמא דלולב . תנן اي זו היא עיר גודלה כל
שיש בה עשרה בטלנים פחות מכאן הרי זה
// כפר באלו אמרו מקדימים ולא מאחרין אבל
זמן מהנינים ותשעה באב וחגיגת והקהל מאחרין
ולא מקדימים ובזמן שלל שלשה עשר באדר
להיות בערב שבת או בשבת מקדימים ומתענין
בחמשי שבת מפני שהוא נס ונס מקדימים
ולא מאחרין אבל תשעה באב בזמנן שלל להיות
שבת מאחרין ומתענין לאחר שבת מפני שהיא
בו פורענות ופורענות מאחרין ולא מקדימים

ה' ל' כ' 3.

רשות ר' אושעיא^ו* יט.

שיש בתקון קבוצתיכנרי ורשות עביה
ושתית ומרתה מהפלל שטנה עשרה
ואומר טען הפטור עבירות ואם לא אמר
מוחורי אותו אין בתקון קותשה על הבטן
ויש בתקון חותמת בברכת הפטון יט.
שאן בתקון רצבען מסקן כנין שני וכוביש
(שגוי) ותוענות ומופדרות שני הפטיש פא
עיבורתו אלא שגוי ובי של תוענות
ומופדרות יערבת תורה ומעתה מהפלל
שיטנה עשות ואומר בטעין הפטור בשוטע
חפלה יאמ לא אמר אין מוחורי אותו
*(אין בתקון קותשה על הבטן) ואין בזאת
הורבה בברכת הפטון :

אם רשות נישואין באור
ליין בתמונ

סימן קפח

ערמי לאSSI תקון ס"ג, שמותר לסדר חופה ביום התענית. אכן עבה"ל לSSI תקניא ס"ב דיה מריח שהביא מדברי האחרונים, שאולי יש להחמיר ביום ובשעה בטבת כמו מריח עד התענית. וכן תפס רבנו בפישיותו, שבכל התעניות צרכיס להוג מקצת אבלות [חוץ מתענית אstor, שהיא תענית של שמחה ולא תענית של אבלות (כלשון ס' האשכול)], וכן אמר רבנו בוה עוד נפק"ם לדינא, דמה שהביאו הפסוקים, שבעל נפש יחמיר על עצמו להוג בכל העינויים –ليلו כיומו ורוחיצה וסיכה וכי, דהינו דוקא בשאר התעניות חז' מתענית אסטור], ואפיו בליל התעניות – שאוכלים ושותים בו – אסור לעורך חופה או ללבת למובי (kolenu), כמוocabנות של י"ב חדש, אך הלילה הוא חלק מיום התענית אלא שיש אז היתר אכילה, עי' שיעורי היא"ץ ח"א (עמ' פד). [ובאגרות משה (או"ח ח"א סי' קס"ח) התיר לעשות חתונה אפיו בליל י"ז בטבת, ורבנו אמר שמן הנכו לאסור אףיו בליל עשרה בטבת]. ובתורת השלמים להלן נודה (ס"י קפ"ה סק"י) הביא דעה אחת, שאף שמותר לאכול בליל התענית, אין לאכול בשור ויין. וכשהראו דבר זה לרבנו אמר, שלפי המהלך שהגיד בשיעורו שפיר מובנת דעה זו, אך בלילה כבר נכנס يوم התענית, אלא שהיתר מיוחד הוא לאכול, ועד כדי כך – להתיר אףיו בשור ויין – ס"ל לתורת השלמים דעתנו נכון ונכו.

25

איך
כיוון

יט כל הגזירות האלו
עתדים ליבטל לימות המשיח. ולא עד אלא
שהם עתדים להיות ימים טובים ומי שנין
ושמהה שנאמר כי אמר ה' גבאות זום הרבעי
וזום החמשי וצום השביעי וצום העשרי היה
לבית יהודה לשנון ולשםה ולמועדים טובים
והאמת והשלום האבו :

26 אע"ג ? י"ב

ich כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידיין ליבטל לימות המשיח חז' [א] מגילת אסתר הרי קיימת חמישה חומשי תורה
והלכתה של תורה שבעל פה שאנו בטלית לעולם. ואע"פ שכט' זכרון
יבטל שנאמר כי נשכח הזרות הראשונות וכי נסתור מעיני. ימי הפורים
לא יבטלו שנאמר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וכבר
לא יסוף מזמן :

27 קליליקין
ו' ה'ט

ועיין גלעון קרמץ פ"ג מס' מנילה כל' י"ח,
אלתג נז'ל, "ויהעפ' סכל זכרון סלירות
יגטן, סגולמר לי נטחמו סלירות קרלהונות ולוי סטמו
מעני, ימי כפורים לה' יגטן, סגולמר וימי כפורים
סהלה לה' יעגרו מתוך כסודים, זכרם לה' יקוף
և מזרעם". ורבינו ז"ל סקטפק ננטחות ל' קרמץ, ס'
דף חמוץ ל' קרמץ ד"ל זכרון סלירות יתגטן,
לכהוס מסמע דגס תענית הקתר תגטן. חולם
מלידך מטהלה קרמץ מזכרון סלירות לימי
כפורים, מסמע דגס פוריס יט' זכרון סלירות, ה'ל
ו' צמי' כפורים לה' יעגרו מתוך כסודים, ו'ל' גס
תענית הקתר סתי' זכרון סלירות לה' תגטן, דכ"ז
נכלה נס' דמי' כפורים לה' יעגרו מתוך
סיסודים. [ולכן נתקט גלמת מין קרייז ז"ל].

שאלתי מירדי הagan ר' מנחם פאלק ואיל בשנות
השי' שהל שבעה עשר בתמזה ביום א'
ש' יש לעשרות נישואין בלבד מוצאי ש' או ר' לוי
לי' בתמזה. והשבתי שלצורך יש להתרה. דלאווארה
מלוי זה במחולקת הרואנסים אם התענית מתחילה
מליל ואומרים ענין באור התענית דבלען המתוא
פענת דף י"א שאין אמורים ממש שהתענית מתחילה
בפרק, גם דיני בין המינים אין מתחילה אלא
שבקר.

ויש לע"ד ראייה גדולה לדבריו מירוש פסחים
[1] דאמר ר' ראבי לדידי אשכטנא דקה פלגי רבנן בין
יממא ליליא גבי תענית צבור. אלמא דהיליה לא
נחשב מהתענית כללadam הוא מהתענית רק שאיסור
האכילה מתחילה מתפרק לא הוי זה פלגונא בין
יממא ליליא אלא דידי היום הוא רק להתענית
[2] ביום ולא בלילה והויה זה כהרבה דיןיהם בכל י"ט
שיש שאינן אלא ביום ומ"מ נחכח גם הלילה בסמ'
היום וכן באיסור אכילה דהוא רק ביום לא היה
זה נחשב פלגונא מחלילה ולבן משמע בעב"מ שהיליה
לא נחשב כלל מהתענית. אבל ודאי אין בידינו
ללחכריין בין הראשונים בשביב קושיא, מכל מקום
לענין זה שטראינה לא היה לנו לאסור כלל
אלא שהוא מנגה בועלמא משום הרבה דרישים ולא
מסמנן מלהא אפשר גם הריחס' ורשי' ורמב"ן הטורדים
ההתענית מתחילה מבערב שטרא מהפרק שמתחילין
להתענית. וגם לבך זה במנוגן יש לילך אחר המילך
ולבן יש להתריר לזרוך ובאונן זה שחל י"ז בתמזה
ביום א' שהוא דבר שאינו בזאי לא שיק לך חקוק
אין נגנו דבר שלא מצוי לא שיק מנגה ולבן
[3] יש להקל.

אבל ביום בתמזה של בכ"ק ונחתה ליום א'
פשות לע"ד שיש לאסור מזון ודיני בין המינים
חולו עוד בשבת דיש מהם שענוגין גם בשבת:
משה פינишטיין

א. כתוב קרמץ פ"ס מכל' מעניות ס"ט וח'ל.
כל הטענות מהלו עתידים ליבטל לימות
המימות. ויט לסתפק ה' צימות סמ"ה יס' נס' ג'
תענית לכתהר ולן יטטל, ודרכי קרמץ לה' קיימי
ה'לן על כל מנות טנדער קדלה, זו תנש ס'ים תיבטל
ס'ל'ה'ר כל כתניות. ויקוד ספק ס'ה ד'ל ד'ל' ד'ל'
סתניות סנטקנו מפי סלירות טרילוש זכן יקפלו
לצצון ולטמחה, הכל תענית לכתהר מעניה קשור עס
יוס כפורים, וס' גוף' קוי קיוס מקוייס כל צמתת
פורים וכמו'ץ' ל'לן, ו'ל' כמו' צפורים לה' יטטל,
[1] כמו כן י'ל' תענית לכתהר לה' תיבטל ס'ה'ו מקהל
קיוט' כל פוריס.

see

כלה איזען ק:כג זי

בגנום עדר נחלור וסוחה יוס צפנאי פוליס [ז] וחתמם וՓירוטים [ח]. אך גם מודרניזציה
כברון קומל' ורלאט סטנס (ק"ח ט"ה) מל' ממייה רעלס נולאַס [ט] חדערן קומל' כטראָט
חוּטָה ופְּרָטָה שְׁמָר. ושד זונַן קְלָלָה לְלִילְלָאָלָה וְשְׁמוֹן לְלִילְסָה וְבְּקָרָן
רְחָמִים וְסָמֵךְ מְעִירָה גָּסָה:

ב. וויל דעיקר ספק זה תלוי במלוקת
ברוחניים, ובמה לפניו צטלה מגילה
תענית כסיס הקרו לסתענות ציימים שלפניהם
ולמחריכס, ומ"כ ל"ע חיך כתענו לתענית חתמר
בגנום מיד צויס צלפני פורייס, ועיין בר"ן פ"ג
דעתנית צוין צטלה זו, וכתח סס צס ארליך"ד
ח"ל, "י"ג חילו דומה לאחד תעניות, זכרון סוף נס
צגעטה צו, ועוד ציס לנו סמן צטוג צהמאל וכלהר
קיינו על נפס דצרי כלומות לומר צטס צקבלו
עליכס, לעותה י"ט, כך קבלו עליכס דצרי כלומות
וחעקטס, ככלומר לעותה תענית צכל טאה וטאה".
ומזוחר דצדריו דעתנית חתמר סייכת ציקודע לעניין
פירסומי ניקול וכלהר ימי פורייס, ומישך ציך ליעס
ספורייס עלמוני, ומלהר צאן לין תענית קתרינה
לטמבה כלל ומומר לסתענות צויס לפני פורייס, דיקוד
(ט) סאלקור צל ימים שלפניהם כוֹן מסוס צוסו סטילס
לטמבה, חס גע ציך תענית חתמר וככ"ל, ומ"כ
נולא דעתנית חתמר גע תיגטל, צטס אמגילת תענית
גע ציטלה מה תענית חתמר.

(31)

| **מעתה**, לפי סמואל דמוי פרסומי ניסול צל
פוריס כוֹן נס תענית ומזוחר קובל
טליכס וצבי כלומות וחוקתס נאודייע צוכו
קלוב לשוועטהן, כיינו מעטל דראַת, דכין
שינקען י"ג תענית לסטל שפир לרהי כוֹן

| **קלילס** צוין דכוֹל מכימים סקטוים לפרסומי
ניסול צל פורייס, ול"ז קול גאנז.

ו**סברת** וצ"י נולא נבל, זכה דצעיק
קענויות לקלילס ליט הלא ל"ז ומ"ז
שעיקר בסס גע נטעס גורמת קלילס
(ט) סיל כמנוחס דצלתיג ציימיס לאָר נמו צס וגוו,
הבל ל"ז צו נטעס עיקר בסס גע גראַך קREL
לרצויו שיכל רמי לקלילס סיכל זלה"ה לקרווח
תתקה בגס כה דצעי חקנס ולה"ה להלה צא
ל"ז שלון צו פירס לקלילס כ"ה מנופס ע"ז
ואָלדרין חקיא הצל ל"ז צ" נס כוכ ל"ה קREL
ומיזב צטי קוקזיות צל קליל"ס על רצ"י. ועי
כלען סוס"ז צ' גוד צגיילוד דעת רצ"י וכלה"ג

1. **וְצַ"ב** ליטו קביעת תענית דמייך דקצטן
עליכס לעשות ממחך וטמבה לכטום כימייס
מכחיש ונטוטס לפוסומי ניסול מל' כיטוטה
שעטב נו, חבל דזרי כטומות וחוקתס טאי
זריכיס נס צוּי נרטס נמְבָס קצלו עליכס
וואַלְשֶׁסֶת תעניות צכל טאה וטאה. ועין צלחות טאי?
זומפְּנָי טהוּן מקיימים ימי כפורים לאָר הוּא
סנס ג"כ זריכיס להו נטומות כמותן צמונ
תענית וכטילות וטמאות ותתונות יוי לה תענות
נקבל וכרכט לה נקבל צממייס". וו"ט ככ"ל
2. **וזה גראָהן** זה, וכנה סרמְגַזְס צבקדתו למן
סמנות על סדר כלותם כ"ץ חהוקכ אַחֲט
ויס מלהות מהירות צנטהדו מהר מתן פורס
וקדמו מהות נטילים וטחמים ופצעו צכל טרול
גנון מקרע מגילב וכרי הילג כץ הנו הומליוס
שכאנטיליס נס צ"ז פקנום ווּוּוּ נקודות צמונילס
צונופכ דיז לנטיג צהקיי צקביי צל צקביי וטנטוט
שעטב להו וסיב קרוֹז לשוועטהן כדיז לטרנו
ולכלנו ונדי לנטוּט דזירות צטוליס פלומת מוב
טכאנטיפטן צטורס ומי גוּ גודל האָר לוּה
ז קרוֹזיס הילוּ כדיז צכל קראַטן הילוּ
מיטוּט צפיר כל דקצלו עליכס כלומות וחוקתס
כפו סקצלו כטמבה וכטמבה, דכ"ז כוֹן
לפרסומי ניסול צל פורייס לכתוּם סיימיס צמוניס
וונטוטס על תענותם וטכון קרוֹז לשוועטהן,
(ט) וע"כ כוֹן זינקען תענית זאָר הפלס וטעקס
לכודוּט טכון קרוֹז לקרווח. וצאו זייחר דזרי
כליל"ג דטשריך מוחר לסתענות צר"ג ט"ז דסוכ
ויס שלפניכם, דלינו דזומב נטלה העניות, זיכרין
כוֹן גלים צטנטט צוּן, דעתנית זאָר קזישוּט מוש
על פרסומי ניסול צל פורייס. וכודריו צ' כרעל"ט
צפ"ב תעניות צ' כ"ה: "זומב סינגוּוּ לסתענות
צראַג נטדר וכוֹן ויס צלפְּנָי פורייס ומי' וועוד
זומן קסילס לכל צייח צנקבלו וטמזוּן על נפס
לטמבה וטקזוּ רחמים וגס כוֹן מעדיך גנס".